

ZARZĄDZENIE

Dnia 30 października 2024 r.

1. Na podstawie art. 80 § 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych – odmówić przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędzi B. C., złożonego przez adw. K. U., z uwagi na brak legitymacji po stronie wnioskodawcy E. O. do wystąpienia z przedmiotowym wnioskiem oraz oczywistą bezzasadność wniosku;
2. Odpis zarządzenia doręczyć adw. K. U. z pouczeniem o zażaleniu.

UZASADNIENIE

W dniu 13 października 2023 r. do Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej wpłynął wniosek o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej B. C. - Prezesa Sądu Rejonowego w W., złożony przez adw. K. U., działającego jako pełnomocnik wnioskodawcy E. O.

Zarządzeniem z 16 października 2023 r. wnioskodawca został wezwany do uzupełnienia braku formalnego wniosku poprzez nadesłanie odpisu aktu oskarżenia skierowanego do sądu oraz wskazanie sygnatury sprawy i sądu, w którym został on zarejestrowany.

W odpowiedzi na wezwanie pismem z 30 października 2023 r., wnioskodawca przedstawił kserokopię prywatnego aktu oskarżenia oraz wskazał sygn. akt [...] pod którą zarejestrowano jego prywatny akt oskarżenia.

Z informacji uzyskanych od Kierownika Wydziału II Karnego Sądu Rejonowego w M., wynika, że w sprawie o sygn. akt [...] przeciwko B. C.

prawomocnym postanowieniem z 17 sierpnia 2024 r. umorzono postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., albowiem zarzucany prywatnym aktem oskarżenia czyn nie zawierał znamion czynu zabronionego stypizowanego w treści art. 212 § 1 k.k.

Wniosek o wydanie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej B. C. sędzi Sądu Rejonowego w W., złożony przez adw. K. U., działającego jako pełnomocnik wnioskodawcy E. O. nie spełnia zatem warunków do jego rozpoznania.

Jak stanowi art. 80 § 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych – jeżeli wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego lub jest oczywiście bezzasadny, prezes sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia.

Zgodnie natomiast z treścią art. 13 k.p.k. uzyskanie zezwolenia władzy, od którego ustawa uzależnia ściganie, należy do oskarżyciela.

Wnioskodawca E. O. utracił status oskarżyciela prywatnego, ponieważ postępowanie w sprawie o sygn. akt [...] zostało umorzone.

Ponadto sama treść wniosku wskazuje, że jest on oczywiście bezzasadny. Stawiany we wniosku zarzut dotyczy bowiem omyłkowego wskazania w zarządzeniu wydanym w sprawie o sygn. akt [...], oskarżyciela posiłkowego E. O. jako oskarżonego. Omyłka ta w sposób oczywisty nie stanowiła przestępstwa z art. 212 § 1 k.k.

Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy należało odmówić przyjęcia wniosku.

[M. T.]

r.g.